

W MAJU ZATOPIONO 131.700 TRB.

Dalszy ciąg wielkiej ofensywy nieprzyjacielskiej we Włoszech. — Pomyślny atak niemiecki na północ od Jass

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 1. VI. 1944.

Naczelné Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Również wczoraj nieprzyjacieli przeprowadzał dalej swe wielkie ataki przede wszystkim na stanowiska niemieckie na południowym stoku gór Albańskich i na odcinku Frosinone. Na zachód od Velletri wojska niemieckie w zaciętych walkach odparły wszystkie ataki przeprowadzane przy silnym poparciu czołgów. Przy tym rozbito

23 czołgi nieprzyjacielskie. Na wschód od Velletri są w toku ciężkie walki z nieprzyjacielskimi siłami, które się wdarły do stanowisk niemieckich. Przy tym szczególnie się odznaczył pułk szturmowy spadochroniarzy pod dowództwem majora Tiam.

Pod i na zachód od Frosinone silne ataki nieprzyjacielskie przeprowadzane w ciągu całego dnia spełżyły na niczym.

Nocne bombardowce atakowały obszar miasta Aprilia oraz nie-

przyjacielskie baterie i kolumny na tym samym obszarze z dobrym wynikiem.

Na wschodzie wojska niemieckie kontynuowały swój atak na obszarze na północ od Jass mimo zacięty opór nieprzyjaciela i gwałtowne kontrataki. W twardej walkach przy współdziałaniu zespołów samolotów bojowych i bombardowców zniszczono 37 czołgów nieprzyjacielskich. Myśliwce, bombardowce i samoloty wywiadowcze o bliskim zasięgu zestrzeliły nad tym obszarem 87 samolotów nieprzyjacielskich.

Również na Podkarpaciu i na obszarze na południowy wschód od Brodów miejscowe przedsięwzięcia ofensywne niemieckich i rumuńskich oddziałów miały, mimo nieprzyjacielską kontrobronę, przebieg pomyślny.

Lotnictwo atakowało z stwardzonym dobrym skutkiem dniem i nocą sowiecki ruch kolejowy. Liczne urządzenia kolejowe zburzono i zniszczono 2 pociągi z plynym paliwem.

Podczas pewnej akcji oddziałów zaczepnych nad jeziorem Pskowskim zniszczono na północnym wybrzeżu jeziora kilka sowieckich gniazd oporu.

Północno-amerykańskie zespo-

ły bombardowców zrzuciły bomby na kilka miejscowości na obszarze zachodnich i południowo-zachodnich Niemiec. Zwłaszcza w Osnabrück i Hamm powstały szkody w budynkach i straty wśród ludności. Ponad obszarem Rzeszy i ponad zajętymi obszarami zachodnimi stracono 13 samolotów nieprzyjacielskich.

Zespół północno-amerykańskich bombardowców, który dokonał nalotu na Rumunię spowodował na obszarze Ploesti szkody i straty wśród ludności. Niemieckie i rumuńskie powietrzne siły obronne zniszczyły 28 samolotów nieprzyjacielskich.

Szybkie niemieckie samoloty bojowe atakowały ubiegłej nocy odosobnione obiekty w południowej Anglii.

W miesiącu maju lotnictwo i marynarka wojenna zatopiły z brytyjsko-północno-amerykańskiej floty zaopatrzeniowej 24 statków handlowych i transportowców o łącznej pojemności 131700 TRB, uszkodziły zaś jeszcze 23 statki o łącznej pojemności 169000 TRB. Poza tym zatopiono 17 kontroleptowców i okrętów konwojowych, 2 łodzie podwodne, 8 ścigaczy i 3 statki ubezpieczające, uszkodzono zaś jeden torpedowiec, liczne ścigacze i inne jednostki morskie.

Wielka bitwa we Włoszech

BERLIN. Południowo-włoski teren działań wojennych nosi wciąż jeszcze znamiona wielkiej bitwy, która ciągnie się już od dłuższego czasu. Po obu stronach nie można rozpoznać wyraźnej linii frontowej na obszarze walk, lecz istnieją tylko poszczególnie pola bitew. Między innymi szczególną zwraca uwagę obszar na południe od gór Albano, od Velletri do Valmontone, ponieważ tutaj nieprzyjacieli przy pomocy zmasowanych wojsk piechoty i oddziałów pancernych zamierza zająć drogi okrzężne służące tylko wyłącznie do celów wypoczynkowych pagórkowatego terenu. Na północ i na południe od gór Albano nie ma prowadzących bezpośrednio do Rzymu dróg, przy pomocy których można w ciągu godziny dojechać samochodem do przedmieść miasta, leżącego nad Tybrem. Na tym samym miejscu przeprowadza się niemieckie kontrataki, które przyniosły w poniedziałek nowe zdobycze terenowe.

Około 60 km. na południowy zachód od wyżej omawianego pola walk leży mała miejscowość Ceccano w idyllicznej do-

linie rzeki Liri, o której tak często wspominało w ciągu ubiegłego tygodnia. Również i tutaj są prowadzone zacięte walki, jakkolwiek znaczna część bitwy toczy się już o wiele dalej na północny wschód. Na wszystkich tych miejscach nacisk nieprzyjaciela jest bardzo mocny, a działania bojowe są nieustannie zasilane doprowadzanymi nieprzyjacielskimi rezerwami. Ma się wrażenie, jakoby nieprzyjacielowi snuły się mirażowe plany odcięcia lub okrążenia. Tego rodzaju zamiary niemieckie dowództwo włoskowe prawdopodobnie spotka przy pomocy ruchomego prowadzenia wojny, który to system został zastosowany na froncie wschodnim podczas masowej sowieckiej ofensywy. Wzmianka w komunikacie sił zbrojnych, że w Ceccano znajdowały się tylko niemieckie tyłne straż, przemawia za tym poglądem. Dlatego należy oczekiwać, że widoczny w ostatnich dniach ruch walk w kierunku na przedmieścia Rzymu będzie nadal kontynuowany.

Zniszczenie bolszewickiego punktu oporu na północny zachód od Witebska

Zlikwidowanie nieprzyjacielskiego przyczółka mostowego nad górnym Dniestrem

BERLIN. (DNB). Na północny zachód od Witebska przeprowadzili grenadierzy pewnej śląskiej dywizji pancernej w nie dzielę w Zielone Świąta o święcie niespodziewany atak na linie sowieckie po dokładnym przygotowaniu artyleryjskim i przy poparciu dział szturmowych i lotnictwa bojowego. Cechą charakterystyczną terenu, na którym rozegrały się walki, są szeroko ciągnące się bagna, wśród których wznoszą się wzgórza suchego ładu, pochodzenia morenowego. Owe wzgórza zostały przez obydwie strony ufortyfikowane i przemienione w silne punkty oporu. Na jedno z takich wzgórz przeprowadzony został atak. Już po pierwszym uderzeniu zawiądnęli Ślązacy nieprzyjacielskimi okopami a ponadto okrążyli pozostałe w lesie resztki bolszewików. Zacięty opór w punkcie umocnionym stawiających bolszewików w siłę dwu kompanij zniszczono. Wkrótce potem i las został oczyszczony.

W ciągu następnych 24 godzin usiłował nieprzyjacieli ośmio-

LIZBONA. W mowie przed narodowym kongresem portugalskiej partii zjednoczenia „Uniao Nacional” proklamował premier Salazar niezmienność kontynuację portugalskiej polityki zagranicznej i wypełniania wynikających z tego obowiązków. Przytym dał on wyraz swego zdecydowania w podtrzymywaniu zasady neutralności. Zwrócił się przeciw tezie, że na świecie nie ma miejsca dla państw neutralnych, i wypowiedział się za prawem do pokoju. Stosownie do tego Portugalia nie zmienia swego zdania ani swego stanowiska bez względu na wydarzenia obecnej wojny. Przeciwwstawiał się następnie temu, że w Anglii panuje zły nastrój z tego powodu, że Portugalia nie zawsze podziela brytyjskie zdania.

krotnie odzyskać kontratakami w sile do jednego batalionu utraczone stanowiska. Lecz ataki te rozbiły artylerię i lotnictwo bojowe najeźdźcy jeszcze przed rozwinięciem się samych działań. I tak grupa lotnictwa bojowego, złożona z 27 samolotów, rzuciła się na przygotowywujący się do ataku batalion sowiecki i zniszczyła go. Towarzyszące myśliwce zestrzeliły przy tym dwa samoloty spośród silnych sowieckich zespołów lotniczych, które przez cały dzień usiłowały przeszkadzać atakom niemieckim. Również dalsze kontrataki sowieckie w drugi dzień Zielonych Świąt pozostały bez skutku. Zdobyty punkt oporu pozostał w ręku Ślązaków.

Tak samo skuteczna była przeprowadzona na kilka dni przed Zielonymi Świątami akcja strzelców naddunajskich na mały przyczółek mostowy, który utworzyli bolszewicy nad pewnym dopływem Dniestru w górnym jego biegu. W nocy na 26.5. zaatakowali strzelcy z dwu stron wspomniany punkt oporu. Zupełnie ciemności utrudniały orientację. Atakujące z południa oddziały przeszły wskutek tego mimo celu nie natrafiając wcale na opór. Kiedy w umówionym czasie druga grupa zaatakowała bolszewików, ścigała ona na siebie cały ogień obrony, tak że powodzenie wyprawy znalazło się pod znakiem zapytania. Wówczas wyskoczył zdecydowanie młody podporucznik naprzód, wdarł się z trzema strzelcami do stanowisk nieprzyjacielskich, oczyścił granatami ręcznymi punkt oporu i przemienił go natychmiast na stanowisko obronne. Tylko kilku uciekającym bolszewikom udało się przedostać wpław na drugą stronę rzeki. W ten sposób przez energiczny atak młodego oficera i jego strzelców zniszczony został nieprzyjacielski przyczółek mostowy.

Moskwa pragnie także Daniil!

Komitety i rokowania mające na celu bolszewizację małych państw

SZTOKHOLM. Nawiązując do rozmów Stalina z przedstawicielami komitetu, mającego na celu sowiektyzację Polski atakując „Prawda” ponownie w gwałtowny sposób naczelnego dowódcę Polaków w Londynie, generała Sosnkowskiego, któremu zarzuca, że dla niego i dla jego towarzyszy o wiele ważniejszą jest rzeczą utrzymanie swej pozycji w Londynie, aniżeli troska o Polskę. Polski komitet sowiecki — powołane przez Moskwę do życia narzędzie do zbolszewizowania Polski — stało się już „centrum prawdziwych sił oporu”. Również i z tą argumentacją Moskwę będą musieli pogodzić się emigranci polscy w Londynie po licznych doświadczeniach, że o losie ich decydują zawsze plany i dyrektywy Sowietów. Do tego samego przekonania musieli też dojść Włosi Badoglio, i wyciągnęli już z tego konsekwencje: Dyplomatyczny przedstawiciel zdradzieckiego rządu Badoglio w Kremlu, Pietro Quadroni, przybył już, jak donoszą, do Moskwy. W ten sposób wzmocnił Badoglio swoje stosunki z Moskwą i utorował

nowe drogi bolszewizacji Włoch południowych.

Stalinowskie plany sowiektyzacji nie są jednakowoż przeznaczone jedynie dla Polski i Włoch, lecz obejmują one jak wiadomo większe obszary interesów. Według londyńskiego komunikatu sztokholmskiej gazety „Morgen Tidningen”, toczą się anglo-amerykańsko-sowieckie rokowania, mające na celu układ co do Danii, podobny do układu z norweskim emigrantami. Sowiety zatem pragną sobie również w sprawie Danii, tak samo jak w sprawie Norwegii zapewnić prawo okupacji i współdecyzji. Proces ingerencji i ekspansji systematycznie się rozszerza.

Moskwa przeprowadza jedno uderzenie za drugim przeciwko małym narodom mając na celu całkowitą bolszewizację wszystkich krajów, co postanowione zostało w Teheranie. A plutokraci na wszystko powiadają „tak” i „amen” — i Europa pogrążyłaby się w czerwonym chaosie, gdyby przygotowana do jej obrony armia Rzeszy i jej sprzymierzeńców nie wypowiedziała decydującego słowa.

„Niebezpieczna gra” Ataki powietrzne aliantów na obszary Rzeszy są „bardzo kosztowne” Angielska opinia

GENEWA. (DNB). Korespondent gazety „Daily Express” z pewnej amerykańskiej bazy myśliwców pisze, że ataki powietrzne aliantów na obszary Rzeszy są bardzo kosztowne. Setki mil muszą myśliwce aliantów przelecieć w drodze powrotnej nad obszarami Rzeszy i stałe są narażone nie tylko na niebezpieczeństwo niemieckich

myśliwców, ale na zniszczenie przez liczne baterie artylerii przeciwlotniczej, zwłaszcza niebezpieczne są niemieckie działa, które strzelają na wysokość 12 kilometrów. Jest to już bardzo niebezpieczna gra i przy żadnych innych operacjach lotniczych nie ginie tak dużo pilotów myśliwskich aliantów, jak właśnie przy tych.

Bomby rzucone na sławny klasztor Nowa zbrodnia gangsterów powietrza

RZYM. (DNB). Sławny klasztor Trapistów Frattocchia w Albano, na południowy wschód od Rzymu, został uszkodzony zrzuconymi przez nieprzyjacielskich lotników bombami fosforowymi i zapalającymi.

„Osservatore Romano” gorzko uskarża się na nieprzyjacielski nalot na klasztor św. Scholastyki w Subiaco, gdzie całkowicie zniszczono pociąg Czerwonego

Krzyża. Pomieszczenia klasztorne służyły od nie dawna jako szpital i były oznaczone wyraźnie widocznymi znakami Czerwonego Krzyża. Dziennik watykański wyraża swoją odrzę z powodu ataków na kolebkę zachodnio-europejskich zakonów, który to atak znajduje się w jednym rzędzie z daremnym aktem zniszczenia opactwa w Monte Cassino.

Napad na statek Czerwonego Krzyża

SZTOKHOLM. (DNB). „Stockholms Tidningen” podaje obszerny komunikat w sprawie brytyjskiego napadu lotniczego na szwedzki statek Czerwonego Krzyża „Wiril” w greckim porcie na wyspie Chios. Podczas tego ataku kilku członków załogi szwedzkiego statku straciło życie lub odniosło ciężkie rany.

7 lutego b. r. pojawiło się nad portem Chios sześć angielskich samolotów na niedużej wysokości i rzuciło na port i znajdujące się tam statki bomby. Przy tym główny cel stanowił szwedzki statek motorowy „Wiril”, który w służbie

Czerwonego Krzyża wozil towary z Pireusu do wysp greckich. Lotnicy angielscy atakowali trzykrotnie szwedzki statek, wiozący na swym pokładzie żywność dla ludności greckiej, obrzucali go bombami i ostrzeliwali amunicją eksplozującą, chociaż wyraźnie widać była flagę szwedzką, a także flagę Czerwonego Krzyża na maszcie oraz oznaki szwedzkiej neutralności na samym statku. Flaga Czerwonego Krzyża znajdowała się nawet na specjalnym drzewcu, które, ażeby flagę uczynić szczególnie dobrze widoczną, umocowano na szczycie maszty.

Ustąpiono pod naciskiem sowieckim

Sosnkowski nie jest już polskim wiceprezydentem

SZTOKHOLM. (DNB). Jak donosi londyński korespondent gazety „Dagens Nyheter”, polski rząd emigracyjny w Londynie postanowił wyodrębnić stanowisko naczelnego dowództwa polskich sił zbrojnych od stanowiska wiceprezydenta. Oba te stanowiska zajmował znany ogólnie ze swego antybolszewickiego nastawienia gen. Sosnkow-

ski. Jest rzeczą niewątpliwą, że chodzi tu o wyniki sowieckiego nacisku. Jak wiadomo w tych dniach gazeta „Prawda” obrzuciła polski rząd emigracyjny gradem obelg i po prostu wyraziła się, że Moskwa ignoruje londyński rząd emigracyjny i że uznaje tylko polski sowiet w Moskwie, którego członkowie nikomu nie są znani.

Anglicy już dawno myśleli o zastosowaniu terroru z powietrza

PARYZ. (DNB). „Anglia pragnęła wojny powietrznej” pod tym tytułem publikuje „Paris Soir” artykuł wstępny, w którym na wstępie stwierdza się, że mnożące się angielskie ataki terrorystyczne stanowią zastosowanie od dawna wypracowanego planu. Nie ma już żadnej dyskusji co do pełnej odpowiedzialności Londynu za bombardowanie miast z powietrza. Historia potwierdzi, że Anglicy od dawna myśleli o zrzucaniu bomb na miasta i na ludność cy-

wiłą, oni bowiem byli pierwszymi, którzy zastosowali to straszne postępowanie”. Artykuł przypomina, że Niemcy już przed 1939 r. zaproponowały innym mocarstwom ograniczenie używania samolotów podczas wojny oraz określenie konstrukcji bombardowców i że Rzesza Niemiecka na początku wojny propozycje swoje ponowiła. Lecz Anglia propozycje te odrzuciła i Anglia właśnie nie zważając na żadne względy humanitarne stosowała i stosuje bombardowania.

ORMIANIE „SOWIECKIMI OBYWATELAMI“

Nasilenie sowieckiej działalności na Bliskim Wschodzie

ANKARA. Grę, jaką prowadzi Moskwa przeciw Anglo-Sasom również na Bliskim Wschodzie, można rozpoznać po wydarzeniach z miesiąca kwietnia. Po pierwsze — nabycie akcji Sueskiego kanału, co powinno stworzyć dla bolszewików bezpośrednią sferę interesów w głównym kraju przestrzeni Bliskiego Wschodu. Po drugie — bunt greckich jednostek floty w Aleksandrii pod kierownictwem sowieckich agentów, który przeszkodził utworzeniu rojalistycznego greckiego gabinetu emigracyjnego i ponownie podmiłnował wpływ brytyjski, wykażając gdzieś z idącą się inercją tego rodzaju wypadków. Po trzecie wkracza się obecnie zupełnie otwarcie na suwerenne prawa nie tylko krajów Bliskiego Wschodu, ale i Anglo-Sasów przez oświadczenie, że Ormianie, Kurdowie i Czerkiesi należą do sfery wpływów Związku Sowieckiego. I po czwarte właśnie co wybuchło powstanie w Libanie okazuje się robotą komunistyczną, co świadczy, że minęły już czasy, kiedy Moskwa na Bliskim Wschodzie upra-

wiała narazie tylko agitację. Próbuje ona po raz pierwszy dostać się do rządu lub przynajmniej wywierać siłę istniejącej zdolności oporu.

Do punktu pierwszego należy stwierdzić, że sowiecka ambasada w Kairze już od tygodni starała się wejść w posiadanie wszystkich akcji Kanału, jakie tylko można było nabyć na giełdzie, i to z pewnym powodzeniem. Teraz jednak dojrzewają plany ku zaniepokojeniu Londynu co raz bardziej, bowiem Badoglio — jak już donoszono — musiał odstąpić Związkowi Sowieckiemu włoski portfel akcji Kanału Sueskiego, którymi bolszewicy chcą wykazać swoje prawo głosu we wszystkich sprawach dotyczących Egiptu i kanału i w rezultacie uzyskać dalszy plus na koncie swojej polityki śródziemnomorskiej.

I w tym też objawia się, że już nie agitacja lecz aktywna polityka jest uprawiana, albo też jedno z drugim zostaje stopione, jak to właśnie utworzenie wielkiego konsultatu w Jeruzolimie mogło wkrótce udowodnić. Tryb ewentualnych roz-

strzygnięć bez Moskwy, jakiej by to nie było formie, nie będzie już nadal możliwy w odniesieniu do Bliskiego Wschodu. Do tego dochodzi jeszcze inne dążenie, mianowicie zaliczanie po prostu całych grup mniejszościowych do „sowieckich obywateli“ lub conajmniej do znajdujących się „pod protektorem“, co uwidocznia się w enuncjacjach moskiewskiej agencji informacyjnej i przede wszystkim Eriwanu, które z okazji mianowania sowiecko-ormiańskiego posła w Damaszku wzywają wszystkich Ormian do „zadeklarowania“ bezpośrednio swej przyjaźni z Związkiem Sowieckim, do czego również wprężony został i ormiański patriarcha. Następuje tendencja w tym kierunku została rozszerzona o tyle, że wszyscy Kurdowie i Czerkiesi zostali po prostu wzięci pod protektorat moskiewski, który praktycznie narzuca im został na anglo-saskim terenie.

Zasługuje na uwagę, że Anglo-Sasi nie wazyli się przeciw temu zaprowadzić, lecz odpowiadali li tylko wysłaniem

wojskowej komisji propagandowej, na czele której stoi pewien ormiański generał, a do której należą dwaj Ormianie, jeden kurcki i jeden czerkieski oficerowie. Wówczas Anglikom usiłują rozpocząć analogiczną kontrację. Bunt greckiej marynarki w Aleksandrii nosi wyraźne piętno sowieckie w całej swej strukturze, rozpoczynającej się od żądań politycznych i przechodzącej do walki na barikadach i odmowy wypłynięcia z portu. Gdy padł gabinet Skuderosa a Venizelos-junior próbował swego szczęścia, greccy marynarze zbuntowali się i obalili również Venizelosa. Jak już donoszono, bunt wzbudził na jednym z zakotwiczonych okrętów. Trzy kontrtorpedowce odmówiły wykonania rozkazu, w szkole kadetów powstały zamieszki, 200 marynarzy postawiło barykady. Angielskiemu oficerowi łącznikowemu nie udało się nie zdziałać i dopiero po zastosowaniu ostrzejszych środków mogli Anglicy uniknąć najgorszego.

(„Deutsche Allg. Ztg.“)

Straty Stanów Zjednoczonych wynoszą milion żołnierzy

SZANGHAI. Oficjalny komunikat biura prasowego japońskiej floty na wodach chińskich ogłoszony z okazji dnia floty japońskiej, powiada, że ogólne straty wojsk amerykańskich w zabitych i rannych od początku wojny aż do 15 maja b. r. wynoszą według ostrożnej oceny ponad milion oficerów i żołnierzy.

Jak bardzo wstrząsliwie i ostrożnie przeprowadzone zostały obliczenia, widać z tego, że w wypadkach szybko zatopionych okrętów wojennych uwzględniano w rachunku nie 80 procent lecz tylko 30 procent straty załogi, co dowodzi dobitnie, że liczba jednego miliona żołnierzy wydaje się raczej za niską aniżeli za wysoką i że w ten sposób stanowi ona tylko minimum. Również pozostałe obliczenia opierają się na tego rodzaju ostrożnych wnioskach. Według wspomnianych obliczeń flota amerykańska miała ogółem 300.000

zabitych, a armia amerykańska około 100.000 zabitych podczas lądowych działań bojowych. Ponieważ liczba rannych wynosi przeobrażenie podwójną ilość zabitych, musieli Amerykanie w wojsku i we flocie stracić co najmniej milion żołnierzy na Pacyfiku.

Ogłoszone w tym samym komunikacie zestawienie faktycznych strat amerykańskich w okrętach i w samolotach na Pacyfiku przedstawia wspaniały bilans sukcesów japońskich i zawiera następujące liczby: Zatopiono: 18 pancerników, 28 lotniskowców, 100 krążowników, 81 kontrtorpedowców, 183 łodzie podwodne i 180 innych okrętów wojennych. Zniszczono: 17 pancerników, 16 lotniskowców, 58 krążowników, 54 kontrtorpedowce, 62 łodzie podwodne i 56 innych okrętów wojennych. Dalej zatopiono lub zniszczono 710 statków transportowych, zestrzelono 7913 i zniszczono 1750 samolotów.

Japończycy zniszczyli połowę lądujących w rejonie Myitkyina spadocroniarzy

TOKIO. (DNB). W przeciągu tygodnia lądowało w rejonie Myitkyina 2000 nieprzyjacielskich spadocroniarzy, mniej więcej połowa lądujących została zniszczona. Reszta jest w całkowitym rozstroju nerwowym na skutek braku zaopatrzenia i ataków ze strony japońskiej.

Stilwell chciał naprawić swoje całkowite fiasko, którego doznał przy wysadzeniu swoich oddziałów w rejonie Mawlu i Molempu, a które zakończyło się całkowitym wyparciem lądujących i śmiercią dowódcy Wintgate. Stilwell postanowił jeszcze raz spróbować szczęścia i wysadził swoich spadocroniarzy, pewną część 30 czungking-skiej dywizji i pewną brygadę USA w rejonie Myitkyiny. Spo-

dziewiał się on zważyć znajdujące się tam japońskie oddziały przed nastaniem okrasu monsunu i tym samym zmniejszyć nacisk na Hukaung. Gdyby się przedsięwzięcie poszczęściło liczył on na możliwość ponownego opanowania drogi zaopatrzenia do Czungkingu.

Lądujące oddziały doznały jednak przykrego rozczarowania. W przeciwieństwie do sądu o złym wyposażeniu i przygotowaniu oddziałów japońskich, doznali oni po lądowaniu ciężkiego uderzenia, które pociągnęło za sobą duże straty w materiale, straty w ludziach zaś wyniosły 1000 żołnierzy. Reszta całkowicie rozbita zażądała od Stilwella żywności i amunicji ponieważ ich zapasy są na wyczerpaniu.

Straty nieprzyjacielskie koło Loyang wyniosły ponad 10.000 żołnierzy

TOKIO. Komunikat cesarskiej kwatery głównej z soboty ma następujące brzmienie:

„Przy zdobyciu Loyang stwierdzono dotychczas następujące rezultaty: Na pobojowisku nieprzyjacieli pozostawił 4.386 zabitych, do niewoli wzięto 6.230 jeńców.

Wśród zdobytego materiału wojennego znajdowało się 74 działa rozmaitego kalibru, 201 ciężkich i lekkich karabinów maszynowych i 179.000 pocisków.

Własne straty japońskie są bardzo małe“.

Ślady panowania hiszpańskich bolszewików zostały usunięte

Wspomnienie o rozstrzelaniu Chrystusa przez sowieckich bandytów

MADRYT. (DNB). W obecności biskupa Madrytu i wysokich dostojników państwowych założono fundamenty pod nową kaplicę w położonym u bram Madrytu miejscu odpustowym Cerro de los Angeles. Znajdująca się na wznieśieniu akuratnie w geograficznym centrum Hiszpanii świątynia z jej z dala widoczną statua Serca Jezusowego została wkrótce po wybuchu wojny domowej całkowicie zniszczona przez hiszpańskich bolszewików. W prasie światowej pojawiło się wówczas zdjęcie, przed-

stawiające pluton bolszewickich milicjantów, przystępujących do symbolicznego rozstrzelania Chrystusa.

Gazeta „Ya“ przypomina w wydawnym specjalnie z tej okazji numerze prześladowania, jakich doznawali w czasie panowania bolszewickiego pielgrzymi do Cerro de los Angeles; obrzucano ich kamieniami, bito, barykadowano drogi dojazdowe i wywracano do rowów przydrożnych pojazdy z pielgrzymami.

Prowizoryczny rząd w Ekwadorze

GUAYAQUIL. (DNB). Według doniesienia amerykańskiej agentury w Guayaquilu po stłumieniu wojskowej rewolty, stworzono tymczasowy rząd, z góry

nie przewidując, jaki będzie bieg wypadków w pozostałych częściach kraju. Prowizoryczny rząd ma swoją siedzibę w pałacu komendantury.

Skutki wylewu rzek w USA

GENEWA. (DNB). Według urzędowych amerykańskich komunikatów wsklekał tegoroczny wylew rzek Missisipi i Missisipi, gdzie były zatrudnione 2 e dywizje wojska, stało się nieuczynnym ponad milion mor-

gów roli uprawnej. Według komunikatów londyńskiego „Daily Express“, obfitość deszczów w tegorocznej wiosnie opóźniła na południu o całe tygodnie zasiew bawełny, kukurydzy i grochu.

Rozwój gospodarczy Sjamu

Szeroki plan sjamskiego rządu, mający na celu wydobycie na zewnątrz gospodarczych możliwości kraju, zawiera się nadal w planie rozbudowy dróg, ponieważ Sjam, za wyjątkiem rejonów położonych przy kolei żelaznej, pozostaje nietknięty. Gdy przed sześciu laty uchwalony został nowy plan budowy dróg, który przewidywał ogólną trasę 15 tysięcy km., posiadał Sjam tylko 1600 km. gościńców, zaś głównie na północy między Chiangmai, Lampang i Mekong, jak i na południu przy drodze Malaya oraz na wschodzie w Sjamie nie było prawie dróg. Odcinek po zakończeniu pierwszego przewidzianego na pięć lat odcinka budowy, sieć drogowa obejmuje przeszło 6000 km., z której najważniejsze są drogi przynależące do Bangkoku. Na wykonaną w ubiegłych pięciu latach budowę dróg wyznaczono 30 milionów bathów, wówczas gdy na wykonanie całego programu budowlanego przewidziano 150 milionów bathów. Największą pozycję wydatków w tegorocznym budżecie stanowią obok wydatków na obronę kraju koszty budowy dróg, na jakie to tylko cel przyznano 8,5 milj. bathów tytułem nadzwyczajnych wydatków. Sjańskie drogi pod koniec 1943 r. zostały podporządkowane dowództwu armii. Generał porucznik Phornmyothi jest sjamskim ministrem spraw wewnętrznych, a jednocześnie wojskowym komisarzem państwowych dróg. Rozbudowa przemysłu poczyniła w ostatnich miesiącach zadawalające postępy. W końcu 1943 r. nawpół państwowe sjamskie towarzystwo akcyjne wyrobu mydła otworzyło fabrykę gliceryny dla przerobu krajowych surowców (oleju kokosowego). Odkrycie nowego materiału dla celów izolacji umożliwiło w środkowym Sjamie podjęcie się wyrobu świec i elektrycznych izolatorów w najbliższym czasie. Przemysł hutniczy, który przerabia sjamskie rudy, szczególnie cyny, czyni zadawalające postępy. Poprzednia ruda cynowa z Sjamu była statkami kierowana do wielkich hut w Penang i Singapore. Teraz w Bangkoku podejmowali się przetapiania rudy w małych rozmiarach. Wynik przeważnie

był niewystarczający, ponieważ nie osiągnęto dostatecznej czystości cyny. Ostatnio otworzono różne fabryki, które przy większej wydajności dziennej uzyskują czystość w wysokości przeszło 99 proc. Wraz z tym Sjam jest w stanie przerabiać wszystkie rudy cynowe we własnych hutach.

Postępy robi również rozwój własnych państwowych fabryk. Zasługuje na uwagę wytwórczość papieru, która umożliwia pokrycie ogólnego zapotrzebowania Sjamu. W zakresie destylacji alkoholu wytwórczość przekracza zapotrzebowanie kraju. Warsztaty tkackie pokrywają ogólne zapotrzebowanie sjams-

kiej armii i sjamskiej policji. Państwowa przetwórcza mięsa reguluje ubój bydła.

W sprawie udziału japońskiego przemysłu w różnych projektach ogłosiło w ostatnich dniach japońskie pismo ekonomiczne „Keizai Mainichi“ następujące ogólne zestawienie: Założone w połowie maja 1941 sjamskie fabryki gumy, wyrabiające gumę we obuwie i okrycia, zostały przejęte z kapitałem 1 miliona bathów w połowie przez sjamski rząd i w jednej czwartej przez Mitsui Bussan i japońskie zakłady gumowe. Sjańskie zakłady gumowe uruchomione zostały w połowie tego roku. W sjamskich zakładach włókiennic-

zych, które zostały założone w końcu roku 1943 z kapitałem 3 milj. bathów, udział sjamskiego rządu wynosi 60 proc., Kanegafuchi — 20 proc. i towarzystwa bawełnianego w Tokio — 20 proc. Po uruchomieniu tych zakładów Sjam może pokrywać do 80 proc. własnego zapotrzebowania na wyroby włókiennicze. Przewidziane jest dalsze zakładanie udziałowych sjamskich zakładów chemicznych i towarzystw nawigacyjnych. Zamierzonym jest przy tym przejęcie transportu sjamskich towarów w granicach wschodnio-azjatyckiej wielkiej przestrzeni przez nowozałożone towarzystwa żeglugi.

DZIEŁO DEMOKRATYCZNYCH „WYBAWCÓW“

Fotografie nędzy włoskiej w Stanach Zjednoczonych. „Life“ fotografuje włoskie ofiary, które Roosevelt chciał uwolnić od nędzy

BERLIN. Pod groźbą utraty życia udało się pewnej grupie włoskich robotników z Neapolu zatrudnionych przy budowie zniszczonej linii kolejowej przebieć do niemieckich pozycji. 59-letni ślusarz Pietro Alfini oświadczył:

„Jeśli w krótkim czasie kraj nie zostanie uwolniony od bolszewików, zginiemy wszyscy“.

51-letni robotnik Alfonso Donetti podał co następuje do wiadomości:

„Jestem prostym człowiekiem i na polityce się nie znam, jednak to, co teraz w Neapolu wyznaczają bolszewicy, oznacza naszą śmierć. Od kilku miesięcy nie można w Neapolu nie kupić. Cały Neapol żębrze. Starcy i dzieci wystają dniami całymi przed kwatarami Anglo-Amerykanów, czekając dopóki im ktoś nie rzuci kawałka chleba. Bolszewicki zarząd miejski nie interesuje się mieszkańcami w ogóle. Na skutek braku wody do picia w Neapolu najbardziej cierpią gęsto zaludnione dzielnice robotnicze. Jedną epidemią następuje po drugiej. Ostatnio epidemia tyfusu pociągnęła za sobą olbrzymie ofiary. Mówi się o tym, że życie straciło 100.000 mieszkańców“.

Uciekinierzy z górskiego miasteczka Ariano, położonego w neapolitańskich Apeninach opowiadają o swoich przeżyciach pod panowaniem

nowych władców. Pasterz Luciano Comoti mówi:

„Skoro mój młodszy brat Francesco przyniósł mi wiadomość o Ariano, że bolszewicy zabierają wieśniakom całą trzodę, popędziłem swój żywy dobytek w górę — brat mój został w domu. Już następnego dnia zjawili się u niego uzbrojeni bolszewicy i zażądali wydania trzody. Umówiliśmy się z bratem, by powiedział, że ja już popędziłem trzodę do miasta. Nie uwierzyli mu i zaczęli mnie szukać. Gdy bolszewicy znaleźli mnie-

scę mojego schronienia otworzyli do mnie ogień, trafili jednak w większą ilość zwierząt. Reszta rozbiegła się jak oszalała i wpadła w przepaść. Ja tymczasem uciekałem od surowych towarzyszy i le mi sił starczyło. Następnego dnia wróciłem do naszej chaty z powrotem. Na samym progu przedstawił mi się moim oczom straszny widok: stół i krzesła były zdemolowane, na ziemi w kałuży krwi leżał mój brat, którego ci złończycy zamordowali“.

Zbrodniarze prowadzą wojnę

RZYM. 24 maja po południu około godz. 15 anglo-amerykańskie samoloty zaatakowały papieski klasztor Fratocchia, położony na południowy wschód od Rzymu. Na obszar klasztoru, którego papieska flaga z dala była widoczna, spadło 16 bomb fosforowych i zapalających. W samym klasztorze i w jego pobliżu nie znajdowały się ani niemieckie oddziały ani też jakiegokolwiek urządzenia niemieckich sił zbrojnych.

Na południowym froncie na drodze z Frosinone nieprzyjacielscy lotnicy ostrzelali z broni pokładowej z niedużej wysokości dwa samochody sanitarne, transportujące na tyły rannych, które to samochody były w sposób widoczny

oznaczone znakami Czerwonego Krzyża. Wielu rannych z tej przyczyny odniosło nowe obrażenia.

W miejscowości Latisana nieprzyjacielscy lotnicy terrorystycznie ostrzelali karabinami maszynowymi bawiącą się w ogrodzie grupę dzieci. Wiele dzieci odniosło ciężkie rany. Sławny kościół św. Antoniego został wskutek ataków lotniczych całkowicie zburzony. W czasie ostatniego ataku w Tricent zniszczono wartościowe pomniki sztuki i freski.

RZYM. (DNB). Miasto Florencia doznało w sobotę ponownie ciężkiego anglo-amerykańskiego nalotu, który spowodował olbrzymie szkody w zabytkach kultury.

Tu mówi Związek Zawodowy

(Dokończenie kroniki na str. 4 e.)

